

Kesit Akademi Dergisi

The Journal of Kesit Academy

ISSN: 2149 - 9225

Yıl: 3, Sayı: 11, Aralık 2017, s. 596-606

Osman ÖZDEMİR

Selçuk Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu, osman_ozdemir73@hotmail.com

Burcu KARAFİL

Yalova Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, burcu.karafil@yalova.edu.tr

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN DİL ÖĞRENME MOTİVASYON DÜZEYLERİ İLE GENEL ÖZ YETERLİK İNANCI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ¹

Özet

Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile öz yeterlik inancı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2017-2018 eğitim öğretim yılında İç Anadolu Bölgesindeki bir üniversitenin İİBF Fakültesi Uluslararası İlişkiler bölümünde öğrenim gören 200 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın problemlerine cevap bulmak amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan ve katılımcıların demografik özelliklerinin toplanmasını amaçlayan kişisel bilgi formu ile Mehdiyev, Uğurlu ve Usta (2017) tarafından geliştirilen “İngilizce Dil Öğreniminde Motivasyon Ölçeği” ve Schwarzer ve Jerusalem’in (1995) tarafından geliştirilip Türkçe’ye uyarlama çalışması Alpay (2010) tarafından gerçekleştirilen “Genel Öz Yeterlik Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin yabancı dil öğrenme motivasyon düzeylerinin iyi düzeyde olduğu görülmüştür. Öğrencilerin genel öz yeterlik düzeyi inançlarının ise orta düzeyde olduğu görülmüştür. Öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inancı düzeyleri arasındaki iliş-

¹ Bu çalışma 18-21 Ekim 2017 tarihleri arasında düzenlenen II. INES Uluslararası Akademik Araştırmalar Kongresi’nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

ki incelendiğinde bu iki faktör arasında [$r=.18$] pozitif yönde anlamlı ilişkiler saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dil Öğrenme, Motivasyon, Öz Yeterlik İnancı.

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN LANGUAGE LEARNING MOTIVATION AND SELF-EFFICIACY BELIEFS of UNIVERSITY STUDENTS

Abstract

In this study, it is aimed to investigate the relationship between language learning motivation and self-efficacy belief levels of university students. The study group consists of 200 students studying at the International Relations Department of the Faculty of Economics and Administrative Sciences of a university located in the Central Anatolian Region in the academic year of 2017-2018. In order to answer the research problems of the study, a personal information form prepared by the researchers with the aim of collecting the demographics of the participants, "Language Learning Motivation Scale" developed by Mehdiyev, Uğurlu and Usta (2017) and "General Self-Efficacy Belief Scale" developed by Schwarzer and Jerusalem (1995) and adopted to Turkish language by Alpay (2010) were used. As a result of the research, it is found that foreign language learning motivation level of the students was at a good level. The general self-efficacy beliefs of the students were found to be moderate level. When the relationship between language learning motivation levels and general self-efficacy beliefs of the students were examined, significant correlations were found between these two factors as [$r = .18$].

Keywords: Language Learning, Motivation, Self-Efficacy Belief.

Giriş

Küreselleşme sonucunda bireylerin uluslararası boyutlarda diğer bireylerle iletişim kurmaları bir gereklilik haline gelmiştir. Bu da ancak iletişim yoluyla mümkün olmaktadır (Anyadabulu, 2006). Ayrıca, bireylerin kendi kültürlerini başka kültürlerle aktarabilmesi, turizm, eğitim, sanat, siyaset, ticaret ve haberleşme gibi alanlarla diğer bireylerle iletişim kurabilmesi için anadilleri dışında başka bir dile ihtiyaçları vardır (Seçkin, 2011). Günümüzde ise uluslararası platformda kullanılan ortak dil İngilizcedir (Büyükduman, 2006; Anyadabulu, 2010; Aktaş ve İşigüzel, 2014). Bu anlamda İngilizce dili yabancı dil öğretiminde oldukça önemli bir yere sahip olmakla birlikte bu dilin akıcı ve doğru bir şekilde kullanılması gerekmektedir (Tok ve Arıbaş, 2008).

Bireylerin kendi dilleri dışında yeni bir dil öğrenmelerini etkileyen birçok faktör yer almaktadır. Bu süreçte öğrenciler arasındaki bireysel farklılıklar da oldukça önemlidir. Öğrenciler arasındaki bireysel farklılıklar akademik başarıyı önemli ölçüde etkilemekle birlikte yapılan çalışmalarda bireysel farklılıklar ile akademik başarı arasında pozitif bir ilişki olduğu görülmektedir (Ehrman, Leaver ve Oxford, 2003). Günümüzde ise İngilizce dilini öğrenmek isteyen bireylerin sayısı her geçen gün artmaktadır. Buna bağlı olarak yabancı dil başarısını etkileyen bireysel farklılıklar önem kazanmıştır (Doordinejad ve Afshar, 2014). Öğrenci başarısını etkileyen birçok bireysel farklılık yer almasına rağmen dil öğretim sürecinde öğrencilerin öz yeterlik inançlarının ve motivasyon seviyelerinin oldukça etkili olduğu belirtilmektedir (Ersanlı, 2015). Ayrıca, eğitimciler akademik motivasyon ve öz yeterlik inancı arasında güçlü bir ilişkinin olduğunu ifade etmektedir (Husain, 2014).

Motivasyon yabancı dil öğretim sürecinde oldukça önemli olan bir kavramdır. Ayrıca, motivasyon öğrenme açısından temel bir unsur olarak görülmektedir. Bundan dolayı bu kavramın öğrenme süreci içerisindeki yeri ve önemi yadsınamaz derecede büyüktür (Razavi ve Amirian, 2016). Genel olarak bakıldığında motivasyon harekete geçme anlamına gelmektedir (Husain, 2014). Motivasyon, bireyin davranışlarını harekete geçiren ve yönlendiren bir kavramdır (Dörnyei, 1998). Yabancı dil öğretim süreci ise birçok iç ve dış faktörlerden etkilenmektedir. Motivasyon yabancı dil öğretim sürecinin başarılı bir şekilde yönlendirilmektedir. Bu bağlamda motivasyon, bireylerin yabancı dil öğrenme sürecinde aktif bir şekilde yer almalarını önemli ölçüde etkilemektedir (Al Othman ve Shuqair, 2013). Yabancı dil öğretim sürecinde motivasyon düzeyleri yüksek olan öğrencilerin öğrenmeye ilişkin ilgi düzeylerinin de yüksek olduğu belirtilmektedir (Husain, 2014). Ayrıca, bu öğrencilerin dil öğrenme isteklerinin ve dikkat seviyelerinin de daha yüksek olduğu görülmüştür (Spolsky, 1989).

Bireylerin motivasyon düzeyleri birçok faktörden etkilenmektedir. Bu faktörlerden birisi ise bireylerin sahip oldukları öz yeterlik inançlarıdır (Husain, 2014). Öz yeterlik kavramı Bandura'nın Sosyal Bilişsel Kuramında öne çıkan bir kavramdır. Bandura (1994) öz yeterliği "bireylerin belirli bir performansı yerine getirebilmek için gerekli olan etkinlikleri düzenleyip başarılı bir şekilde yerine getirebilme konusunda kendi kapasiteleri ile ilgili kendilerine olan yargıları" olarak tanımlamaktadır (Artino, 2012). Bu bağlamda öz yeterlik inancı bireylerin belirli bir durumda becerileri kullanarak neleri yapabileceğine olan inancıdır (Maddux, 2002). Senemoğlu (2000) özyeterliği bireylerin farklı durumlarla baş etmede, belli bir etkinliği başarmadaki yeteneği ve kapasitesine ilişkin kendi yargısı olarak tanımlamıştır. Özyeterlik kavramı, bireylerin kendi eylemlerini planlanması, planladıkları eylemleri gerçekleştirebilmeleri için gerekli becerilerinin farkında olması ve karşılaşılabilecek zorluklar sonucunda elde edecek-

leri kazançları gözden geçirmelerine bağlı olarak oluşan güdülenme sürecini ifade etmektedir (Yıldız, 2014).

Öğrenmenin psikolojik boyutunu açıklayan çalışmalarda genel olarak öz yeterlik inancı yüksek olan bireylerin kendi öğrenme süreçlerini kontrol edebildikleri, öğrenmeye karşı olumlu bir tutum sergiledikleri ifade edilmektedir (Deci and Ryan, 1985; Weiner, 1986). Öz yeterlik inancı bireylerin seçimlerini, gösterecekleri çabayı doğrudan etkilemektedir (Schunk, 2003; Kiremit, 2006; Artino, 2012). Sharp (2002) öz yeterlik inancının, bireylerin motivasyonunun ve kişisel başarılarının temelini oluşturduğunu belirtmektedir. Benzer şekilde Gahunga (2010), özyeterlik inancının bireylerin başarılarını ve kendilerini geleceğe daha iyi hazırlamalarını da etkilediğini ifade etmektedir.

Öz yeterlik inancı yüksek olan bireyler zorluklar karşısında kaçmak yerine mücadele etmeyi tercih etmektedir. Başarısızlık durumunda dahi çaba göstermekten vazgeçmemektedir. Buna karşın öz yeterlik inancı düşük olan bireyler karşılımlarına çıkan zorlu görevleri birer tehdit olarak algılamaktadır (Bandura, 1994). Benzer şekilde Pajares (1996), öz yeterlik inancı düşük olan bireylerin zorluklar karşısında çaba göstermediklerine ve kendilerine olan güvenlerinin düşük olduğunu belirtmektedir. Öğrenenler açısından bakıldığında ise öz yeterlik inancı yüksek olan öğrenciler öğrenme sürecinde daha fazla katılım göstermektedir. Öğrenme konusunda daha fazla çaba gösterirken zorluklar karşısında ise daha fazla direnç göstermektedir. Çeşitli öğrenme stratejilerini kullanarak öğrenme sürecinde daha yüksek düzeyde hedef belirlemektedir (Sewell ve St George, 2000).

Bandura (1997) öz yeterlik inancının akademik motivasyon, bireylerin gösterdikleri çaba, direnç ve duygusal tepkiler gibi temel ve önemli unsurları etkilediğini belirtmektedir. Bu anlamda öz yeterlik inancı daha yüksek olan bireyler daha çok çaba gösterip zorluklar karşısında daha az tepki vermektedir. Ayrıca öz yeterlik inancı, öğrencilerin akademik başarılarında önemli bir etkidir. Başka bir ifade ile öz yeterlik inancı öğrencilerin gösterdikleri performansı ve akademik başarısını etkilemektedir Zimmerman (2000).

Sonuç olarak, yabancı dil başarısında öğrencilerin motivasyon düzeyleri ve öz yeterlik inançlarının oldukça önemli olduğu görülmektedir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile öz yeterlik inançları arasındaki ilişkinin ele alınmasıdır. Bu bilgiler ışığında araştırmanın alt problemleri ise şu şekildedir:

1. Üniversite öğrencilerinin dil öğrenme motivasyonları ne düzeydedir?
2. Üniversite öğrencilerinin genel öz yeterlik inançları ne düzeydedir?

3. Üniversite öğrencilerinin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inançları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırmada, nicel araştırma desenlerinden ilişkisel model kullanılmıştır. İlişkisel modellerde değişkenler arasındaki ilişki saptanmaya çalışılmaktadır (Sönmez ve Alacapınar, 2013). Bu bağlamda bu çalışmada da üniversite öğrencilerinin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile akademik özyeterlik inançları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2017-2018 eğitim öğretim yılında İç Anadolu Bölgesindeki bir üniversitenin İktisadi ve İdari bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğrenim gören ve Diplomatik İngilizce dersini alan 200 2. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Çalışma grubunda yer alan öğrencilerin 105'i kadın, 95'i ise erkektir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın problemlerine cevap bulmak amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan ve katılımcıların demografik özelliklerinin toplanmasını amaçlayan kişisel bilgi formu, Mehdiyev, Uğurlu ve Usta (2017) tarafından geliştirilen "İngilizce Dil Öğreniminde Motivasyon Ölçeği" ve Schwarzer ve Jerusalem'in (1995) tarafından geliştirilip Türkçe'ye uyarlama çalışması Alpay (2010) tarafından gerçekleştirilen "Genel Öz Yeterlik Ölçeği" kullanılmıştır.

"Dil Öğrenme Motivasyon Ölçeği" "hiç katılmıyorum (1)", kısmen katılmıyorum (2)", "orta düzeyde katılıyorum (3)", "çoğunlukla katılıyorum (4)" ve "tamamen katılıyorum (5)" şeklinde Likert tipi beşli derecelendirme ölçeği şeklindedir. Ölçek "Özgüven", "Tutum" ve "Kişisel Kullanım" olmak üzere üç alt boyuttan meydana gelmektedir. Ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik katsayısı ise özgüven alt boyutu için .74, tutum alt boyutu .67, kişisel kullanım alt boyutu için .78 ve toplam dil öğrenme motivasyon puanı için .78 olarak hesaplanmıştır.

"Genel Öz Yeterlik İnancı Ölçeği" ise "tamamen yanlış (1)", "biraz doğru (2)", "orta düzeyde doğru (3)" ve "tamamen doğru (4)" şeklinde Likert tipi dördümlü derecelendirme ölçeği şeklindedir. Ölçek "Çaba ve Direnç" ve "Yetenek ve Güven" olmak üzere iki boyutlu bir yapıdadır. Mevcut çalışmada ölçeğin Cronbach alfa katsayısı çaba ve direnç alt boyutu için .82, yetenek ve güven alt boyutu için ise .59 olarak elde edilmiştir. Genel Öz Yeterlik İnancı Ölçeği" Cronbach Alpha Değeri ise .84 olarak elde edilmiştir.

Verilerin Analizi

Elde edilen veriler belirli bir sıraya konularak bilgisayar ortamına aktarılmış ve SPSS veri analizi programı kullanılarak analiz edilmiştir. Öğrencilerin *Dil Öğrenme Motivasyon* düzeyleri ve *Genel akademik Öz Yeterlik İnancı* düzeylerine ilişkin alt boyutların her biri için aritmetik ortalama ve standart sapmaları, frekans (f) dağılımı ve yüzde (%) oranları özetlenmiştir. Öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inancı düzeyleri puanları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla Pearson Korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular tablolar halinde verilerek yorumlanmıştır.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde, araştırma kapsamında elde edilen bulgular araştırmanın alt amaçlarına uygun olarak sınıflandırılarak tablolar halinde sunulmuştur. Öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ve faktörlerine ilişkin verilerin aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1: *Dil Öğrenme Motivasyon Düzeyi ve Faktörlerine İlişkin Puanların Aritmetik Ortalamaları ve Standart Sapmaları*

Faktörler	\bar{X}	SS
1. Özgüven	3.98	0.97
2. Tutum	4.05	0.86
3. Kişisel Kullanım	3.90	0.64
Dil öğrenme motivasyon düzeyi toplam puan	3.97	0.52

n=200

Öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri incelendiğinde, ölçeğin özgüven faktörünün ortalaması (\bar{X} =3.98), tutum faktörünün ortalaması (\bar{X} =4.05) ve kişisel kullanım faktörünün ortalaması (\bar{X} =3.88) şeklinde ve çoğunlukla katılıyorum seviyesindedir.

Araştırmanın bir diğer amacı da öğrencilerin genel akademik özyeterlik inancı düzeylerinin belirlenmesidir. Öğrencilerin genel akademik öz yeterlik inancı düzeyi ve faktörlerine ilişkin verilerin aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2: Genel Öz Yeterlik İnancı Düzeyi ve Faktörlerine İlişkin Puanların Aritmetik Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Faktörler	\bar{X}	SS
1. Çaba ve direnç	3.00	0.58
2. Yetenek ve güven	3.29	0.52
Genel öz yeterlik inancı düzeyi toplam puan	3.16	0.49

n=200

Öğrencilerin genel öz yeterlik inancı düzeyleri incelendiğinde, ölçeğin çaba ve direnç faktörünün ortalaması ($\bar{X}=3.00$), yetenek ve güven faktörünün ortalaması ($\bar{X}=3.29$) şeklindedir. Genel öz yeterlik inancı ölçeği düzeyi toplam puan faktörünün ortalamasının ise ($\bar{X}=3.16$) şeklinde ve orta düzeyde doğru seviyesindedir.

Araştırmanın bir diğer alt problemi ise öğrencilerin yabancı dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile akademik öz yeterlik inancı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığının belirlenmesidir. Bu amaçla yürütülen korelasyon analizi sonuçları Tablo 3'te gösterilmektedir.

Tablo 3: Yabancı Dil Öğrenme Motivasyon Düzeyi ile Genel Öz Yeterlik İnancı Arasındaki İlişki

Değişkenler	1	2
Dil Öğrenme Motivasyon Ölçeği		
1.Toplam puan	1	.18**
Özyeterlik İnancı Ölçeği		
2.Toplam puan	.18**	1

n =200, *p<.05, ** p<.01

Öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inancı düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinde bu iki faktör arasında [r=.18] pozitif yönde anlamlı ilişkiler saptanmıştır.

Sonuç ve Tartışma

Bu araştırmada üniversite öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inancı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Öğrencilerin dil öğrenme motivasyon ölçeği ve faktörlerine ilişkin puanlar incelendiğinde öğrencilerin ölçeğin özgüven faktörünün ortalaması (\bar{X} =3.98), tutum faktörünün ortalaması (\bar{X} =4.05) ve kişisel kullanım faktörünün ortalaması (\bar{X} =3.88) şeklinde ve çoğunlukla katılıyorum seviyesindedir. Ayrıca, ölçeği toplam puan faktörünün ortalamasının da (\bar{X} =3.97) şeklinde ve çoğunlukla katılıyorum seviyesinde olduğu görülmektedir. Bu durumda öğrencilerin dil öğrenme motivasyon seviyelerinin ölçeğin bütün faktörlerinde iyi seviyede olduğu görülmektedir. Benzer şekilde Ataman (2017), Al Othman ve Shuair (2013), Wimolmas (2013), çalışmalarında öğrencilerin motivasyon düzeylerinin olumlu ve iyi düzeyde olduğu sonucunu elde etmiştir. Motivasyon, dil öğrenme sürecinde oldukça önemli olan bir kavramdır. Bundan dolayı öğrencilerin dil öğrenme motivasyonlarının iyi seviyede olması dil öğrenme süreci açısından oldukça etkili bir durumdur.

Araştırmanın bir diğer alt problemi ise öğrencilerin genel öz yeterlik inancı seviyelerinin belirlenmesidir. Araştırma sonucunda öğrencilerin genel öz yeterlik inancı düzeylerinin ölçeğin çaba ve direnç faktörü açısından (\bar{X} =3.00), yetenek ve güven faktörü açısından (\bar{X} =3.29) ve genel öz yeterlik inancı ölçeği düzeyi toplam puan faktörü açısından (\bar{X} =3.16) şeklinde ve orta düzeyde doğru seviyesinde olduğu görülmektedir. Tabancalı ve Çelik (2015) yaptıkları çalışmada öğrencilerin öz yeterlik inancı düzeylerinin oldukça yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Öz yeterlik inancı ise bireylerin davranışlarının en önemli belirleyicisidir. Öz yeterlik inancı yüksek olan bireyler bir işi yapabilecekleri konusunda kendilerine daha çok güvenmektedir (Ekici, 2012). Sharp (2002) öz yeterlik inancının bireyin kişisel başarısını belirleyen temel bir ölçüt olduğunu belirtmektedir. Benzer şekilde Pajares (2002), öz yeterlik inancının bireylerin zorluklar karşısında gösterdikleri çaba ve direnci doğrudan etkilediğini ifade etmektedir. Bu bağlamda öz yeterlik inancı yüksek olan bireyler zor görevlerin üstesinden gelmek için çaba sarf etmektedir. Bundan dolayı eğitim öğretim sürecinde öğrencilerin İngilizce öz yeterlik inancı düzeyleri geliştirecek etkinliklere yer verilmesi oldukça önemlidir. Bu bağlamda eğitim öğretim sürecinde öğrencilerin öz yeterlik inancı düzeylerinin artırılmasına yönelik çalışmaların yürütülmesi gerekmektedir.

Araştırma kapsamında cevap aranan bir diğer alt problem ise öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inancı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Elde edilen bulgular doğrultusunda öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeyleri ile genel öz yeterlik inancı düzeyleri arasında [r =.18] pozitif yönde

anlamli ilişkiler saptanmıştır. Bu doğrultuda öğrencilerin dil öğrenme motivasyon düzeylerinin artmasına bağlı olarak öz yeterlik inancı düzeylerinde de .18 oranında bir artış olacağı öngörülmektedir. Benzer şekilde Husain (2014) çalışmasında öz yeterlik inancı ile motivasyon arasından olumlu bir ilişki olduğu sonucunu elde etmiştir. Buch, Säfvenbom ve Boe (2015) ise öz yeterlik inancının öğrencilerin özellikle de içsel motivasyon seviyelerini önemli ölçüde etkilediği sonucuna ulaşmıştır.

KAYNAKLAR

- Aktaş, T. & İşigüzel, B. (2014). Yabancı Dil Öğretmenlerinin Erken Yaşta Yabancı Dil Öğretimine İlişkin Öz Yeterlik Algı Düzeylerinin Deęerlendirilmesi. *International Journal of Languages' Education and Teaching*, 3, 17-24.
- Al Othman, F. H., & Shuqair, K. M. (2013). The impact of motivation on English language learning in the Gulf States. *International Journal of Higher Education*, 2(4), 123.
- Anyadubalu, C. (2010). Self-efficacy, anxiety, and performance in the English language among middle-school students in English language program in Satri Si Suriyot-hai, Bangkok. *International Journal of Social Science*, 5(3), 193-198.
- Artino, A. R. (2012). Academic self-efficacy: From educational theory to instructional practice. *Perspectives on medical education*, 1(2), 76-85.
- Ataman, O. (2017). Üniversite Hazırlık Sınıfı Öğrencilerinin İngilizce Öğrenmeye Yönelik Motivasyon Düzeyleri Ve Tutumları İle Hazırlık Sınıfı Başarı Puanları Arasındaki İlişki. Unpublished Master's Thesis, Sakarya University, Sakarya.
- Bandura, A. (1994). Self-efficacy. *Encyclopedia of human behavior*, 4. (Ed: V. S. Ramachaudran). New York: Academic Press. pp. 71-81.
- Buch, R., Säfvenbom, R., & Boe, O. (2015). The relationships between academic self-efficacy, intrinsic motivation, and perceived competence. *Journal of Military Studies*, 6(1), 19-35.
- Büyükduman, F. (2006). İngilizce öğretmen adaylarının İngilizce ve öğretmenlik becerilerine ilişkin öz-yeterlik inançları arasındaki ilişki. (Yayımlanmamış doktora tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul.
- Büyüköztürk, Ş. (2010). Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı, (12.Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). The general causality orientations scale: Self-determination in personality. *Journal of research in personality*, 19(2), 109-134.

- Doordinejad, F. G., & Afshar, H. (2014). On the relationship between self-efficacy and English achievement among Iranian third grade high school students. *International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World*, 6(4), 461-470.
- Dörnyei, Z. (1998). Motivation in second and foreign language learning. *Language teaching*, 31(3), 117-135.
- Ehrman, M. E., Leaver, B. L., & Oxford, R. L. (2003). A brief overview of individual differences in second language learning. *System*, 31(3), 313-330.
- Ersanlı, C. Y. (2015). The relationship between students' academic self-efficacy and language learning motivation: A study of 8th graders. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 199, 472-478.
- Gahunga, O. (2010). Are Self-Efficacy, Language Learning Strategies, and Foreign Language Ability Interrelated?. *The Buckingham Journal of Language and Linguistics*, 2, 47-60.
- Hashemi, M. R., & Ghanizadeh, A. (2011). Emotional intelligence and self-efficacy: A case of Iranian EFL University students. *International Journal of Linguistics*, 3(1), 29.
- Hsieh, Pei-Hsuan. 2004. How college students explain their grades in a foreign language course: The interrelationship of attributions, self-efficacy, language learning beliefs, and achievement. (Yayımlanmamış doktora tezi). Teksas Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Okulu.
- Husain, U. K. (2014, December). Relationship between Self-Efficacy and Academic Motivation. In International Conference on Economics, Education and Humanities (ICEEH'14), 10-11.
- Kiremit, H.Ö. (2006). Fen bilgisi öğretmenliği öğrencilerinin biyoloji ile ilgili öz yeterlik inançlarının karşılaştırılması. (Yayımlanmamış doktora tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Maddux, J.E. (2002). Self-Efficacy : The Power of Believing You Can. In C. R. Snyder, & S. J. Lopez (Eds.). *Handbook of Positive Psychology*. New York: Oxford University Press, pp. 277-287.
- Mills, N., Pajares, F., & Herron, C. (2007). Self-efficacy of college intermediate French students: Relation to achievement and motivation. *Language Learning*, 57(3), 417-442.
- Pajares F. (1996). Self-efficacy beliefs in academic settings. *Rev Educ Res*. 66:543-78

- Rahimi, A., & Abedini, A. (2009). The interface between EFL learners' self-efficacy concerning listening comprehension and listening proficiency. *Novitas-Royal*, 3(1), 14-28.
- Razavi, N. S., & Amirian, S. M. R. (2016). The Relationship between Motivation and Self-efficacy of Iranian High School Learners and Their Vocabulary Size. *Modern Journal of Language Teaching Methods*, 6(5), 209.
- Senemoğlu, N. (2000). Gelişim, öğrenme ve öğretim. Ankara: Gazi.
- Sewell, A., & St George, A. (2000). Developing efficacy beliefs in the classroom. *The Journal of Educational Enquiry*, 1(2).
- Seçkin, H. (2011). İlköğretim 4. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşleri. *International Journal of Human Sciences*, 8(2).
- Schunk, D. H. (2003). Self-efficacy for reading and writing: Influence of modeling, goal setting and self-evaluation. *Reading and Writing Quarterly: Overcoming Learning Difficulties*, 19(2), 159-172.
- Sharp, C. (2002). Study support and the development of self-regulated learner. *Educational Research*, 44(1), 29-42.
- Sönmez, V. & Alacapınar, F. G. (2013). Örneklendirilmiş bilimsel araştırma yöntemleri. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Tok, H. & Arıbaş, S. (2008). Avrupa birliğine Uyum sürecinde Yabancı Dil Öğretimi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(15), 205-227
- Weiner, B. (1986). An attributional theory of achievement motivation and emotion. In *An attributional theory of motivation and emotion*, 159-190, Springer US.
- Wimolmas, R. (2013). A survey study of motivation in English language learning of first year undergraduate students at Sirindhorn International Institute of Technology (SIIT), Thammasat University. Language Institute, Thammasat University.
- Yıldız, C. (2014). Müziksel işitme, okuma ve yazma öz yeterlik ölçeği'nin geliştirilmesi ve müzik öğretmeni adaylarının öz yeterlik düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Zimmerman, B. J. (2000). Self-efficacy: An essential motive to learn. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 82-91.